

[Arne Melchior]

og sådan – enten han siger det rent ud eller ej, er de mennesker jo ikke dummere end som så. Det er derimod en helt anden situation, hvis der er tale om et organ, der tjener Folketinget som sådan, og det er sådan, jeg forstod hr. Ole Espersens indlæg. Og hvis det ikke er sivet ind hos hr. Gammelgaard, taler han jo om noget helt, helt andet, end debatten her egentlig drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu klarede hr. Ole Espersen det jo næsten for mig, men jeg var ærlig talt også træt af, at debatten blev kørt helt af sporet.

Det er mig, der er ordfører for forslagsstillerne, og jeg kender da naturligvis alt til de økonomiske tilskud, vi får. Vi bruger vore ekspertpenge i SF, naturligvis gør vi det, så f.eks. den ene gang en jurist og en anden gang en økonom kan udtale sig om noget til vores interne brug, når vi skal udarbejde lovforslag og beslutningsforslag. Men sagen her er jo tænkt i en helt, helt, helt anden sammenhæng, nemlig at få løftet debatten om det administrativt mulige, det juridisk holdbare. Vi som Folketing – ikke jeg som SF'er, men vi som Folketing – har ansvaret for at udstede love til dette lands befolkning i en form og i et sprog, så man kan forstå dem, så der kan arbejdes med dem af både administrationen og befolkningen, og det er da ikke noget, hvert enkelt parti skal bruge sin ekspertstøtte til. Det er netop noget, Folketinget må være forpligtet til at sikre sammen med regeringen, da Danmarks Riges Grundlov jo siger, at det er regeringen og Folketinget i fællesskab, der lovgiver her i landet og ikke et enkelt parti.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Inden vi kommer helt over i en diskussion af gruppemidler og hvad vi må bruge dem til, vil jeg lige minde forsamlingen om, at i morgen bliver der rig lejlighed til at diskutere partistøtte, og herunder kunne vi jo tage gruppemidlerne op. Jeg synes ikke, det hører hjemme i debatten her.

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig begynde med det negative. Det Ra-

dikale Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger her. Vi synes ikke, at udformningen er den heldigste, og jeg kan lige så godt resumere vore synspunkter med det samme.

For det første har Højesterets præsident jo allerede gjort opmærksom på, at konstruktionen ikke er heldig, at det ikke vil være en god idé, at der sidder dommere i et sådant lovvurderingsråd. For det andet vil jeg sige, at jeg synes i hvert fald, at det kan misforstås, og det er muligvis også principielt forkert, når det siges i forslaget, at man skal bedømme administrative konsekvenser. Jeg tror godt, jeg forstår, hvad forslagsstillerne mener med det, man tænker ikke her på administrativ-tekniske konsekvenser, for hvor megen forstand skulle et par jurister have på det? Man tænker mere på principielle juridiske, juridisk-administrative konsekvenser, men det er uklart udtrykt og uheldigt udformet.

Dernæst synes jeg, at forslaget er for snævert i sit sigte. Det, vi har brug for i arbejdet her i Folketinget, er jo ikke kun bistand i det lovforberedende arbejde, der kan også være bistand fornøden på anden vis. Jeg synes altså, at det på en måde er for snævert at sige, at det er kun lovforberedelse, det handler om – når lovene er færdige, er lovvurderingsrådet ude af billedet – samtidig med at det for så vidt er for bredt defineret, fordi man også skal tage sig af administrative konsekvenser.

Men når nu det negative er sagt, står hovedspørgsmålet jo tilbage – og det er det, der er det værdifulde i forslaget – hvordan vi sikrer Folketinget bedst mulig juridisk vejledning i sit arbejde. Og når jeg siger Folketinget, er det ikke kun Folketinget, det er også offentlighed og dermed presse, jeg taler om. Vi skal være opmærksomme på, når vi taler om rådgivning for Folketinget, at det er jo i virkeligheden også rådgivning for offentligheden og for medierne. Jeg skal ikke gå videre ind i diskussionen om partistøtte og alt det dér, men jeg er helt enig med hr. Ole Espersen i, at det handler om, hvilken juridisk rådgivning denne institution skal sikre for sig selv, pressen og offentligheden i sin egenskab af lovgiver.

Og her vil jeg gerne sige, at mit principielle udgangspunkt – og efter min mening det eneste rigtige principielle udgangspunkt – må være, at det grundlæggende er regeringens ansvar